

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1994 og senest ændret ved lov nr. 359 af 14. juni 1995.

Forhøjelsen af mindstesatsen for selvstændige og indførelse af en mindstesats for lønmodtagere på samme betingelser er et led i opfølgningen af en del af aftalen (mellem Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og CentrumDemokraterne) om anvendelsen af satsreguleringspuljen 1996.

Selvstændige erhvervsdrivende, der har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 3 sammenhængende hele regnskabsår umiddelbart forud for ledigheden og har været medlem af en arbejdsløshedskasse for selvstændige i alle tre år, har efter gældende regler ved ledighed ret til en fast sats på 70 pct. af højeste dagpenge. Det foreslås, at mindstesatsen hæves til 82 pct.

Dagpenge kan til lønmodtagere udbetales med 90 pct. af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste, dog højest maksimale dagpenge.

Det foreslås at indføre en mindstesats for fuldtidsforsikrede lønmodtagere, således at lønmodtagere, der efter de almindelige beregningsregler vil være berettiget til mindre end 82 pct. af de maksimale dagpenge har ret til en fast sats på 82 pct. af maksimale dagpenge.

Retten til mindstesats er betinget af tre års fuld beskæftigelse og medlemskab af en arbejdsløshedskasse umiddelbart forud for ledighedens indtræden.

Der er samtidig fremsat lovforslag L 14 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget fører ikke til væsentlig administrativ merbelastning for arbejdsløshedskasserne. De økonomiske konsekvenser – i form af merudgifter – af forslaget er som følger (mio. kr. 1995 - 1998).

	1995	1996	1997	1998
1. Hævelse af mindstesatsen for selvstændige fra 70 pct. til 82 pct. af maksimale dagpenge	15	15	15	15
2. Indførelse af mindstesats for lønmodtagere	6	6	6	6

Forslaget har ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser, og forslaget rejser ikke spørgsmål om forholdet til EU-retten.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 4, 5, 6 og 7

Forslagene er tekniske konsekvensændringer som følge af forslagene i nr. 2 og nr. 3.

Til nr. 2

Det foreslås at indføre en mindstesats for fuldtidsforsikrede lønmodtagere, således at der skabes parallelitet til de allerede gældende regler for selvstændige erhvervsdrivende. Lønmodtagere, der efter de almindelige beregningsregler vil være berettigede til mindre end 82 pct. af de højeste dagpenge, har ret til en fast sats på 82 pct. af højeste dagpenge, hvis de har været i fuld beskæftigelse i de sidste tre år forud for ledighedens indtræden og i samme periode har været medlem af en arbejdsløshedskasse.

Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvornår en lønmodtager anses for at opfylde betingelsen om fuld beskæftigelse, herunder om betydningen af afbrydelser i beskæftigelsesforholdet f.eks. p.g.a. sygdom og barsel eller jobskifte.

Til nr. 3

Det foreslås, at den gældende mindstesats for